

Під
говський
сягнуто з
тонусу, у
і загальн
ральної р
при різни
шо). Оде
про роль
фармакол
Пор
ролі взає
ханізмів р
лярного к
тальній т
лось уваг
теми і ш
сім недос
моделей т
атеросклер
витку гіп
ну речовин

Вихо
логії серц
люстї виз
патології
хіміків, бі
говують д
речовин в
кровообігу
них метод
засобів.

Учасн
коналих м
апаратури

З мето
системи, і
гії, конфер
рення Нау
ного журн

Конф
тань фізіол
вообігу та
патології с

Конф
ня координ

Конференція з питань фізіології і патології кровообігу

Наукова конференція з питань фізіології і патології кровообігу, яка відбулася з 31 III по 4. IV 1959р., була скликана Інститутом фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР спільно з Інститутом нормальної і патологічної фізіології АМН СРСР і Київським орденом Трудового Червоного прапора медичним інститутом.

В роботі конференції взяли участь близько 300 вчених і лікарів-практиків Москви, Ленінграда, Києва, Ростова н/Д, Тбілісі, Риги, Харкова, Кривого Рогу, Ужгорода, Вінниці, Воронежа та інших міст Радянського Союзу.

Конференція заслухала й обговорила понад 50 наукових доповідей, переважна більшість яких була присвячена питанням фізіології і патології судинного тонусу, серцевого кровообігу і результатам досліджень з експериментальної терапії захворювань серцево-судинної системи. окрім доповіді були присвячені вивченю нейрогуморальної регуляції кровообігу, судинної проникності і новим методам дослідження функцій серцево-судинної системи.

На конференції заслухано ряд доповідей провідних у цій галузі вчених Радянського Союзу. Член-кореспондент АН СРСР В. М. Черніговський доповів про деякі загальні принципи регуляції тонусу судин. Дійсний член АМН СРСР М. М. Горев зробив доповідь на тему «Про стан рефлекторної регуляції кров'яного тиску в умовах судинної патології», в якій показана роль центральної нервової системи в порушенні судинного тонусу. Дійсний член АМН СРСР В. В. Парін у доповіді «Фізіологія і патологія серцевого кровообігу» докладно висвітлив сучасний стан дослідження цього питання і накреслив шляхи дальнішого вивчення серцевого кровообігу.

З програмними доповідями на конференції виступили також: член-кореспондент АМН СРСР М. Е. Маршак «Деякі закономірності регуляції регіонарного кровообігу і тонусу регіонарних судин»; академік АН УРСР В. П. Комісаренко «Роль гормонів кори надніиркових залоз у фізіології і патології судинного тонусу»; член-кореспондент АМН СРСР А. В. Лебединський — «Про деякі механізми регуляції і постачання кров'ю скелетних м'язів»; академік АН УРСР Є. Б. Бабський — «Нові кількісні показники діяльності серця і стану судин».

В доповідях співробітників лабораторії фізіології кровообігу і дихання Інституту фізіології АН УРСР були викладені результати дослідження функціонального стану серця та особливостей розвитку інфаркту міокарда у тварин з експериментальною гіпертонією (доктор мед. наук М. І. Гуревич); деяких питань функціонального стану серцево-судинної системи при порушеннях вінцевого кровообігу (кандидат мед. наук М. В. Ільчевич, В. А. Козак); впливу деяких інтероцептивних подразнень на кровообіг в нирках в нормі і при експериментальній гіпертонії (кандидат мед. наук О. І. Вишатіна); стану судинної проникності при експериментальній гіпертонії (кандидат мед. наук М. Ф. Сиротіна).

В доповідях співробітників кафедр фізіології і патофізіології Київського медичного інституту були викладені результати вивчення порушень вінцевого кровообігу в нормі і патології. Доповіді доктора Д. О. Кочерги і кандидата мед. наук А. І. Хома-зюка та ін. були присвячені питанням взаємовідношень між серцево-судинною системою і диханням.

Дійсний член АМН СРСР Б. М. Маньковський і професор В. М. Слонімська свою доповідь присвятили методам лікування гіпertonічної енцефалопатії на різних стадіях її розвитку. Решта доповідей клініцистів була присвячена вивченю патогенезу і лікуванню захворювань серцево-судинної системи. Питання етіопатогенезу і методи дослідження судинних реакцій при вірусних нейроінфекціях були висвітлені в доповіді члена-кореспондента АН УРСР О. Ф. Макарченка і професора Г. Д. Дінабурга на тему «Судинні реакції при вірусних нейроінфекціях». Попередні результати лікування новокайному захворювань серцево-судинної системи виклав у своїй доповіді професор Д. Ф. Чеботарьов.

Підсумовуючи роботу конференції член-кореспондент АН СРСР В. М. Черніговський відзначив, що завдяки розвиткові вітчизняної фізіології і патофізіології досягнуто значних успіхів у вивченні кортикалної і гуморальної регуляції судинного тонусу, у з'ясуванні механізмів співвідношень між регіонарними змінами кровообігу і загальними гемодинамічними зрушеними, визначені механізмів змін нейрогуморальної регуляції при експериментальній гіпертонії, у вивченні порушень кровообігу при різних функціональних станах організму (шок, гіпертонія, м'язова робота тощо). Одержано ряд нових даних про механізми порушення коронарної кровотечі, про роль гормонів у регуляції судинного тонусу і шляхи здійснення впливу ряду фармакологічних препаратів.

Поряд з тим В. М. Черніговський вказав на недостатність розвитку досліджень ролі взаємовідношень коркових і підкоркових утворень в регуляції кровообігу, механізмів розширення судин, особливостей кровообігу різних судинних ділянок, капілярного кровообігу, обміну речовин в стінках судин і в серці та в галузі експериментальної терапії захворювань серцево-судинної системи. Недостатньо також приділялось уваги опрацюванню нових методів дослідження функцій серцево-судинної системи і широкому використанню в науково-дослідній роботі сучасної апаратури. Зовсім недостатньо провадились дослідження з метою створення експериментальних моделей таких патологічних станів, як гіпертонія і гіпотенція, коронарна недостатність, атеросклероз, по вивченю взаємозв'язку нервових і гормональних факторів у розвитку гіпертонічної хвороби, атеросклерозу, інфаркту міокарда та особливостей обміну речовин при цих захворюваннях.

Виходячи з надзвичайної актуальності розробки досліджень з фізіології і патології серцево-судинної системи, учасники конференції в одностайні скваленій резолюції визнали за необхідне посилити комплексні дослідження в галузі фізіології і патології кровообігу, залучивши до цієї роботи морфологів, фізіологів, патологів, біохіміків, біофізиків і клініцистів. На особливу увагу, як відзначено в резолюції, заслуговують дослідження серцевого, мозкового, легеневого і ниркового кровообігу, обміну речовин в серці й інших органах при порушенні кровообігу, по вивченю системи кровообігу з точки зору загальних законів гемодинаміки із застосуванням біофізичних методів, а також спрямовані на вищукання нових ефективних лікувальних засобів.

Учасники конференції відзначили також необхідність розробки нових, більш досконаліх методів вивчення серцево-судинної системи, удосконалення кардіологічної апаратури і впровадження її в лабораторну і клінічну практику.

З метою об'єднання наукових працівників, які вивчають функції серцево-судинної системи, і мобілізації їх зусиль на розв'язання невідкладних наукових питань кардіології, конференція звернулась до Академії медичних наук СРСР з просьбою про створення Наукового товариства кардіології Радянського Союзу і про видання спеціального журналу з питань кровообігу.

Конференція визнала за потрібне провести в 1960 р. спеціальний симпозіум з питань фізіології, патології і експериментальної терапії порушень серцево-судинного кровообігу та скликати в 1962 р. чергову наукову конференцію по проблемах фізіології і патології серцево-судинної системи.

Конференція закінчила свою роботу засіданням, на якому були обговорені питання координації наукових досліджень в галузі фізіології і патології кровообігу.

Л. П. Погребняк